

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1589/2025
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душанка Ђапић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., чији је пуномоћник Марија Вучковић, адвокат из ... и ДД из ..., ради утврђења недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужене ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1971/23 од 05.10.2023. године, у седници одржаној дана 12.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1971/23 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду 1971/23 од 05.10.2023. године, преиначена је пресуда Основног суда у Сомбору П 801/21 од 06.03.2023. године, тако што је утврђено да је недопустиво извршење одређено решењем о извршењу Основног суда у Сомбору И 858/06 од 09.11.2006. године на непокретности уписаној у ЛН .. к.о. Сомбор 1, једнособном стану евиденциони бр.2 - посебан део објекта, површине 39 м2, који се налази у приземљу породичне стамбене зграде бр. 1, у ул. ... број ..., саграђеној на парцели бр. .. од 6 а 01м2, уписаној у л.н. бр. .. к.о. Сомбор - градско грађевинско земљиште (земљиште под објектом које се користи као део парцеле бр.1,2,3 и 4. на начин одређен у изреци); утврђено је да су тужиоци, по основу уговора овереног пред Општинским судом у Сомбору дана 13.02.1990. године, као правни следбеници сада пок. ЂЂ, стекли право својине на помоћној згради бр.2 у улици ... број ..., саграђеној на парцели број ..., сви у заједничком уделу, а на терет заједничког удела ДД из ..., те се тужена ДД обавезује да изда тужиоцима исправу подобну за пренос права, а да ће у противном пренос бити извршен на основу ове пресуде; те су тужене обавезане да тужиоцима накнаде трошкове поступка у износу од 224.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против наведене другостепене пресуде тужена ГГ је изјавила ревизију на основу члана 403. став 2. и члана 404. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23).

У овом поступку се, на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама), примењују одредбе ранијег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09 – ЗПП).

Одредбом члана 395. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Апелациони суд у Новом Саду решењем РЗ 2/24 од 22.01.2025. године, није предложио Врховном суду одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1971/23 од 05.10.2023. године у смислу одредбе члана 395 ЗПП.

Врховни суд може прихватити одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Ревизија тужене ГГ није дозвољена у смислу члана 401. став 2. тачка 5. („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14... 18/20 и 10/23 – други закон).

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба ради недопустивости извршења поднета је 09.01.2009. године, а вредност спора означена у тужби је 5.000,00 динара. Правноснажна пресуда донета је 05.10.2023. године.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић